

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Уторак, 16. мај 2017. године
БАЊА ЛУКА

Број 46 Год. XXVI

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

738

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОПШТОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Проглашавам Закон о општој безбједности производа у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 27. априла 2017. године, а Вијеће народа 10. маја 2017. године констатовало да усвојеним Законом о општој безбједности производа у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1393/17
10. маја 2017. године
Бања Лука

Председник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ОПШТОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се општа безбједност производа који су стављени на тржиште Републике Српске, критеријуми за оцјењивање усаглашености производа са општим захтјевом за безбједност, обавезе произвођача и дистрибутера, начин информисања и размјене информација у вези са опасним производима и ризицима које ти производи представљају за потрошаче и друге крајње кориснике, као и вршење надзора на тржишту.

Члан 2.

(1) Овај закон примјењује се на:

1) све производе који се у смислу овог закона сматрају производима и за које захтјеви за безбједност нису утврђени посебним прописима,

2) захтјева за безбједност производа или врсте или категорије ризика, ако ти захтјеви нису у потпуности уређени посебним прописима, односно ако посебним прописима

нису обухваћене све врсте и категорије ризика за тај производ и

3) обавезе произвођача и дистрибутера, као и обавезе информисања и размјене информација, ако нису у потпуности уређене посебним прописима.

(2) Овај закон се не примјењује на коришћене производе који се стављају на тржиште као антиквитети и на производе које је прије коришћења потребно поправити или преправити, ако је испоручилац производа о томе на јасан начин и писменим путем унапријед обавијестио лице коме испоручује производ.

Члан 3.

Циљ овог закона је да осигура да се на тржиште Републике Српске стављају искључиво безбједни производи.

Члан 4.

(1) Поједини изрази употријебљени у овом закону имају следеће значење:

1) производ је сваки непрехрамбени производ, нов, коришћен, поправљен или преправљен, укључујући и производ у оквиру пружања услуга, који је намијењен потрошачима или који би у предвидивим условима потрошачи могли употријебити иако им није намијењен, те који је у оквиру обављања регистроване дјелатности испоручен или доступан потрошачима и другим крајњим корисницима, уз накнаду или без накнаде,

2) антиквитет је предмет који има културну, историјску, умјетничку, научну или другу сличну вриједност и који је стар 100 година и више, односно који је мање старости ако је постао ријеткост јер се више не производи или се више не израђује,

3) озбиљан ризик је сваки ризик који захтијева брзо дјеловање произвођача, дистрибутера и надлежних органа, укључујући и ризик чије посљедице нису тренутне,

4) испорука на тржиште је свака испорука производа на тржиште Републике Српске ради дистрибуције, односно продаје, потрошње или употребе, у оквиру обављања привредне дјелатности, са накнадом или без накнаде,

5) стављање на тржиште је прва испорука производа на тржиште Републике Српске,

6) поврат (опозив) производа од потрошача је свака активност или мјера којом се врши враћање опасног производа који је произвођач или дистрибутер већ испоручио потрошачу или га учинио доступним потрошачу, односно другом крајњем кориснику,

7) повлачење производа са тржишта је свака активност или мјера којом се спречава дистрибуција (продаја), излагање или нуђење опасног производа за потрошаче,

8) европски стандард је стандард доступан јавности који је донијело једно од европских тијела за стандардизацију,

9) босанскохерцеговачки стандард (у даљем тексту: BAS стандард) је стандард доступан јавности и који је донио Институт за стандардизацију Босне и Херцеговине,

10) систем брзе размјене информација о производима који представљају ризик у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ) је систем размјене информација у вези са опасним производима, нарочито у вези са производима који представљају озбиљан ризик, у којем учествују надлежни инспекцијски органи надзора на тржишту Републике Српске, Федерације БиХ, Брчко Дистрикта БиХ, Агенција за надзор над тржиштем Босне и Херцеговине, царински органи и други субјекти и

11) RAPEX (енгл. Community Rapid Exchange Information System) је систем за брзу размјену информација између држава чланица и Европске комисије о мјерама и радњама предузетим у вези са производима који представљају озбиљан ризик за здравље и безбједност потрошача.

(2) Поједини изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба рода.

Члан 5.

Примјена овог закона не искључује одговорност произвођача за штету насталу употребом неисправног производа, у складу са прописима којима је та одговорност утврђена.

ГЛАВА II

ОПШТИ ЗАХТЈЕВИ И КРИТЕРИЈУМИ БЕЗБЈЕДНОСТИ

Члан 6.

(1) Безбједан производ у смислу овог закона је онај производ који под уобичајеним или предвидивим условима употребе, укључујући и период употребе, пуштање у рад, инсталација и захтјеви у погледу одржавања, не представља ризик или представља минималан ризик који је примјерен употреби производа и који се сматра прихватљивим у складу са високим степеном заштите безбједности и здравља потрошача и других крајњих корисника с обзиром на:

1) својства производа, укључујући његов састав, паковање, односно амбалажу, упутство за склапање и, када је то потребно, инсталација и одржавање,

2) утицај на друге производе, у случају када се може предвидјети да ће се употребљавати са другим производима,

3) представљање и означавање производа, сва упозорења, упутства за употребу и све друге пратеће ознаке, информације и обавијести о производу и

4) категорије потрошача и других крајњих корисника, који су усљед коришћења производа највише изложени ризику, посебно дјеца и старија лица.

(2) Опасан производ у смислу овог закона је сваки производ који није безбједан производ у смислу става 1. овог члана.

(3) Опасна имитација је опасан производ из става 2. овог члана обимајућег изгледа, који није прехранбени производ, али својим изгледом, обликом, величином, бојом, мирисом, ознакама и подацима, паковањем, односно амбалажом, количином или на други начин личи или подсећа на прехранбени производ, тако да постоји могућност да га потрошачи, а нарочито дјеца, не разликују од прехранбеног производа и због тога га ставе у уста, сисају или прогутају, односно користе на начин да представља опасност по њихово здравље и живот.

Члан 7.

Произвођач, односно дистрибутер је обавезан да на тржиште Републике Српске ставља, односно испоручује искључиво безбједне производе.

Члан 8.

(1) Забрањено је производити, увозити, извозити или стављати на тржиште опасан производ и опасну имитацију из члана 6. овог закона.

(2) Забрањено је производима приписивати својства која немају.

(3) За позитивне ефекте производа који се посебно истичу на декларацији или приликом рекламирања обавезно је обезбиједити доказе у писаној форми.

(4) Приликом рекламирања производа из члана 6. став 1. овог закона обавезно је указати на могућа штетна дејства производа на здравље људи и животиња и животну средину и у том случају навести информације и упозорења неопходна за предузимање мјера опреза.

Члан 9.

Под произвођачем у смислу овог закона подразумијева се:

1) привредно друштво или предузетник који обавља дјелатност израде, дораде, поправка или преправка производа или се представља као произвођач стављањем на производ свог пословног имена, робног жига или неки други знак разликовања и који је регистрован код надлежног органа у складу са прописима који уређују ту област,

2) заступник произвођача, ако произвођач нема сједиште, односно пребивалиште у Републици Српској, односно у БиХ, или ако није уписан у регистар надлежног органа у складу са прописима којима се уређује та област,

3) увозник, ако произвођач, односно његов заступник није уписан у регистар надлежног органа у складу са прописима којима се уређује област регистрације, односно ако нема пребивалиште у Републици Српској, односно у БиХ и

4) свако друго правно лице или предузетник у ланцу испоруке који обавља трговину или трговинске услуге у мјери у којој његова активност може утицати на безбједност производа.

Члан 10.

Дистрибутер у смислу овог закона је свако привредно друштво или предузетник који обавља дјелатност трговине или трговинске услуге и који у ланцу снабдијевања својом активношћу не утиче на безбједност производа (малотрговац или велетрговац).

Члан 11.

(1) Претпоставља се да је производ безбједан ако испуњава безбједносне и здравствене захтјеви који су утврђени посебним прописима који се односе на тај производ.

(2) У случају да безбједносни и здравствени захтјеви нису уређени посебним прописима, производ се сматра безбједним с обзиром на ризике и категорије ризика који су обухваћени одговарајућим стандардима ако испуњава захтјеви BAS стандарда који се односе на ту врсту ризика, а којима су преузети европски стандарди.

Члан 12.

(1) Листа преузетих европских стандарда из области опште безбједности производа из члана 11. овог закона објављује се на службеној интернет страници Министарства за економске односе и регионалну сарадњу (у даљем тексту: Министарство) и на службеној интернет страници Републичког завода за стандардизацију и метрологију Републике Српске.

(2) Листу стандарда из става 1. овог члана Министарство утврђује у сарадњи са Републичким заводом за стандардизацију и метрологију Републике Српске, који прати преузимање европских стандарда из области опште безбједности производа и статус BAS стандарда и о томе обавјештава Министарство.

Члан 13.

У случају да одговарајући прописи и стандарди из члана 11. овог закона нису донесени, усаглашеност про-

извода са општим захтјевима за безбједност утврђује се на основу:

1) BAS стандарда донесених на основу одговарајућих европских стандарда који се не налазе на Листи стандарда из члана 12. овог закона,

2) других BAS стандарда или стандарда преузетих Уставним законом за спровођење Устава Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 21/92), а који још нису замијењени или стављени ван примјене новим прописима и одговарајућим BAS стандардима,

3) међународних препорука или препорука Европске уније којима се утврђују смјернице за оцјену безбједности производа,

4) правила добре праксе у вези са безбједношћу производа која се користе у одговарајућој области,

5) тренутног нивоа развијености науке и технике,

6) нивоа безбједности производа који потрошач објективно очекује и

7) друге документације у погледу безбједности производа обезбијеђене од произвођача, односно дистрибутера (извјештаји испитивања, техничка документација и слично).

Члан 14.

Усаглашеност производа са општим захтјевима за безбједност из члана 6. став 1. и чл. 11. и 13. овог закона, на основу процјене ризика у складу са овим законом, оцјењују:

1) произвођач, односно дистрибутер у оквиру дјелатности коју обавља и

2) Републичка управа за инспекцијске послове Републике Српске (у даљем тексту: Инспекторат) посредством надлежних републичких инспектора, односно надлежних инспектора у јединицама локалне самоуправе (у даљем тексту: надлежни инспектор), у складу са овим законом и прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

ГЛАВА III

ОБАВЕЗЕ ПРОИЗВОЂАЧА И ДИСТРИБУТЕРА

Члан 15.

Произвођач је одговоран за усаглашеност производа са захтјевима за безбједност производа, утврђених овим законом или посебним прописима.

Члан 16.

(1) Произвођач је дужан да у оквиру обављања своје дјелатности потрошачима и другим крајњим корисницима пружи све потребне информације и упозорења неопходна за предузимање мјера опреза или мјера за процјену ризика при употреби производа за вријеме предвиђеног или уобичајеног периода употребе производа, а када ти ризици нису очигледни, без додатних информација и упозорења.

(2) Произвођач је обавезан, зависно од својстава производа који ставља на тржиште, да предузме мјере које омогућавају да:

1) благовремено изврши анализу и процјену ризика који би производ могао да представља,

2) благовремено обавијести и упозори потрошаче и друге крајње кориснике у вези са процијењеним и утврђеним ризицима производа и

3) предузме одговарајуће мјере адекватне утврђеном степену ризика (повлачење производа са тржишта, поврат [опозив] производа од потрошача, обавјештавање потрошача, дистрибутера и слично), а ради избјегавања процијењених, односно утврђених ризика.

(3) Мјере из става 2. овог члана подразумевају:

1) испитивање узорака производа, а у случају потребе, и обраду информација,

2) стављање ознака на производ или амбалажу о идентитету и другим подацима у вези са произвођачем и производом или по потреби групи производа којима припада,

3) поступање по приговорима и вођење евиденције приговора и предузетих корективних мјера и

4) информисање дистрибутера о предузетим мјерама из т. 1), 2) и 3) овог става.

(4) Произвођач предузима мјере из става 2. т. 2) и 3) овог члана самоиницијативно или на захтјев надлежног инспектора.

(5) Пружање информација и упозорења из става 1. овог члана не ослобађа произвођача других обавеза утврђених Законом.

Члан 17.

Мјера поврата (опозива) производа од потрошача предузима се као крајња мјера ако произвођач, односно надлежни инспектор процијени да друге мјере нису довољне за отклањање, односно смањење утврђеног ризика.

Члан 18.

(1) Дистрибутер је обавезан да у оквиру своје дјелатности обезбиједи да се на тржиште испоручи искључиво безбједан производ.

(2) Да би безбједност производа била осигурана, дистрибутер је обавезан да са пажњом доброг привредника предузима мјере које доприносе примјени безбједносних захтјева, те му је забрањено да испоручује производе за које зна или је на основу информација којима располаже и свог професионалног искуства могао знати да су опасни.

(3) Дистрибутер је дужан да у оквиру обављања дјелатности прати безбједност производа које испоручује на тржиште, а нарочито:

1) просљеђује информације у вези са ризицима учесницима у ланцу испоруке, потрошачима и другим крајњим корисницима, као и Инспекторату,

2) чува и доставља документацију потребну за утврђивање поријекла производа и идентитета произвођача, а на захтјев надлежних органа, односно Инспектората и других корисника у ланцу испоруке и

3) сарађује у спровођењу мјера које произвођачи и Инспекторат предузимају ради спречавања ризика.

Члан 19.

(1) Произвођач и дистрибутер обавезни су да без одгађања у писаној форми обавијесте Инспекторат и друге органе надлежне за надзор над тржиштем у БиХ у случају да:

1) су упознати или би на основу расположивих информација и свог професионалног искуства могли да знају да је одређени производ који су испоручили на тржиште опасан и

2) оцијене да одређени производ који су испоручили на тржиште представља озбиљан ризик.

(2) Обавјештење из става 1. овог члана обавезно садржи:

1) информације о подносиоцу обавјештења,

2) расположиве информације и податке којима се омогућава идентификација производа, поријекло и слједивост (произвођач, назив производа, партија/серија производа и слично),

3) детаљан опис ризика који производ представља и

4) опис мјера предузетих ради спречавања ризика.

(3) Произвођач, односно дистрибутер дужан је да обавјештење из става 1. овог члана достави Инспекторату и другим органима надлежним за надзор над тржиштем у БиХ одмах, а најкасније у року од десет радних дана од дана сазнања или оцјене из става 1. т. 1) и 2) овог члана.

(4) Министар за економске односе и регионалну сарадњу доноси правилник, којим се прописује облик, садржај и начин подношења обавјештења из става 1. овог члана.

Члан 20.

(1) Произвођач и дистрибутер дужни су да у оквиру својих дјелатности, као и по налогу надлежног инспектора и других надлежних органа, сарађују са надлежним инспекторима и другим надлежним органима у поступцима и мјерама које се предузимају да би се избјегли, отклонили или смањили ризици које представљају производи које они испоручују или су већ испоручили на тржиште, односно потрошачима.

(2) Произвођач и дистрибутер дужни су да поступи по налогу надлежног инспектора и других надлежних органа из става 1. овог члана у року одређеном у налогу, који не може бити дужи од осам радних дана од дана изрицања налога.

ГЛАВА IV

ИНФОРМИСАЊЕ И РАЗМЈЕНА ИНФОРМАЦИЈА

Члан 21.

(1) Информације у вези са ризицима које производи могу имати по здравље и безбједност потрошача и других крајњих корисника којима располаже Инспекторат и други надлежни органи су информације од јавног интереса и доступне су јавности у складу са прописима који уређују слободан приступ информацијама које су под контролом јавног органа.

(2) Инспекторат благовремено упознаје јавност са информацијама у вези са ризицима које производи могу имати по здравље и безбједност потрошача и других крајњих корисника из става 1. овог члана, а посебно у вези са информацијама о идентификацији опасних производа и опасних имитација, природи опасности и предузетим мјерама.

Члан 22.

(1) Информације из члана 21. овог закона неће бити доступне јавности уколико се ти подаци, у складу са посебним прописом и у складу са научнотехничким рјешењем, сматрају пословном тајном.

(2) Пословном тајном не сматрају се информације о безбједносним својствима производа које су обавезно доступне јавности ради заштите безбједности и здравља потрошача и других крајњих корисника.

(3) Чување пословне тајне не утиче на размјену информација у вези са опасним производима између надлежних органа у Републици Српској и надлежних органа у Федерацији БиХ и Брчко Дистрикту БиХ и Агенције за надзор над тржиштем БиХ, као и са надлежним тијелима сусједних држава, држава чланица Европске уније и Европске комисије.

(4) Надлежни органи у Републици Српској дужни су да обезбиједу чување информација означених као пословна тајна из става 1. овог члана.

Члан 23.

(1) Инспекторат и други надлежни органи Републике Српске размјењују информације о опасним производима са надлежним институцијама у Федерацији БиХ и Брчко Дистрикта БиХ и Агенцијом за надзор над тржиштем БиХ путем система брзе размјене информација о производима који представљају ризик, и то у случају да:

1) надлежни инспектор предузме прописану мјеру у вези са опасним производом, односно наложи произвођачу, односно дистрибутеру мјеру повлачења са тржишта или поврата (опозива) од потрошача производа који представља ризик или предузме или препоручи, координира или организује предузимање одговарајућих активности и мјера и

2) произвођач или дистрибутер самоиницијативно предузме мјеру у вези са опасним производом који је испоручио на тржиште и о томе обавијести Инспекторат или други надлежни орган у складу са чланом 19. овог закона.

(2) Инспекторат и надлежни органи из става 1. овог члана међусобном размјеном информација и сарадњом унапређују поступке надзора, спроводе програме секторских надзора по категоријама производа или ризика и прате

и анализирају активности обављених надзора, утврђених налаза и резултата, те преиспитују и оцјењују функционисање контролних активности ради обезбјеђења ефикасног надзора над тржиштем који гарантује висок ниво заштите здравља и безбједности људи, животиња, биљака, имовине и животне средине.

Члан 24.

Посебним прописима утврђен је начин рада система брзе размјене информација у вези са опасним производима из члана 23. овог закона, односно обједињавања и размјене информација из члана 19. став 1. овог закона, као и поступак којим се обавјештавају друге земље и земље Европске уније путем система RAPEX о опасним производима који су нађени на тржишту Републике Српске, као и о предузетим мјерама Инспектората и других надлежних органа и добровољним мјерама произвођача и дистрибутера, када опасан производ испоручен на тржиште представља ризик који може имати последице ван територије Републике Српске, односно БиХ.

ГЛАВА V

НАДЗОР

Члан 25.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство и Министарство индустрије, енергетике и рударства.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега врши Инспекторат посредством надлежних републичких инспектора, односно надлежних инспектора у јединицама локалне самоуправе у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

Члан 26.

У вршењу инспекцијског надзора и контроле безбједности производа на тржишту Републике Српске надлежни инспектор, осим овлашћења утврђених прописима којима се уређује област инспекцијског надзора, има права и дужности да:

1) за сваки производ:

1. организује провјере својстава које утичу на безбједност производа и након његовог стављања на тржиште као сигурног, а које се обављају у одговарајућем обиму све до последње фазе употребе производа, односно коришћења и потрошње,

2. наложи произвођачима, дистрибутерима или другим лицима достављање потребних информација и потребне документације о производу,

3. узима потребан број узорка производа ради испитивања својстава која утичу на његову безбједност;

2) за производ који би могао да представља ризик у одређеним околностима:

1. наложи да производ на тржишту буде означен одговарајућим, јасним и разумљивим упозорењима у вези са ризицима које производ може да представља на једном од језика у службеној употреби у Републици Српској,

2. услови стављање на тржиште таквог производа уз претходно испуњавање додатних услова да би се тај производ учинио безбједним;

3) за производ који би могао да представља ризик за одређена лица наложи да та лица буду благовремено и на одговарајући начин упозорена на ризик, укључујући и објављивање упозорења путем средстава јавног информисања;

4) за производ који би могао да буде опасан произвођачу, односно дистрибутеру за све њихове пословнице и продајна мјеста привремено забрани нуђење, излагање, испоручивање и чињење доступним тог производа за вријеме које је потребно да се изврше провјере и анализа својстава производа који могу да утичу на безбједност и здравље потрошача и других корисника;

5) за опасан производ забрани нуђење, излагање, испоруку и стављање на тржиште производа, те одговарајућим мјерама обезбиједи спровођење те забране;

6) за опасан производ који је већ стављен на тржиште:

1. нареди или организује његово хитно повлачење са тржишта и упозори потрошаче и друге кориснике на ризике које производ представља,

2. нареди, координира или по потреби организује са произвођачима, дистрибутерима, као и другим органима, да произвођачи, односно дистрибутери на свој терет, на одговарајући начин и под одговарајућим условима врше поврат (опозив) производа од потрошача и других корисника, укључујући и принудно спровођење мјере поврата производа, уништавање таквог производа и

7) за опасну имитацију забрани производњу, односно стављање на тржиште или извоз.

Члан 27.

(1) Инспекцијски надзор из члана 25. став 2. овог закона обухвата мјере и радње којима се обезбјеђује да производи који су стављени на тржиште или у употребу испуњавају прописане захтјеве и не угрожавају здравље, безбједност или било који други аспект јавног интереса у току трајања његове употребе.

(2) Мјере прописане овим законом надлежни инспектор изриче рјешењем.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања тог рјешења, и то:

1) за производе који су испоручени и стављени на тржиште Републике Српске министарству надлежном за област трговине и

2) за производе у употреби и у потрошњи код правних лица или предузетника, односно других потрошача министарству надлежном за област индустрије, енергетике и рударства.

(4) Жалба против рјешења из става 2. овог члана не одгађа извршење рјешења.

Члан 28.

(1) Надлежни инспектор утврђује усаглашеност производа са општим захтјевима за безбједност из чл. 11. и 12. овог закона на основу визуелне провере производа и провере његове пратеће документације, а када је то потребно, и на основу прибављених резултата физичких и лабораторијских анализа одговарајућег узорка или узорака тог производа, узимајући у обзир извршене процјене ризика, притужбе потрошача и друге расположиве информације од значаја за безбједност производа.

(2) Произвођач, односно дистрибутер обавезан је да надлежном инспектору омогући улазак у пословне просторије, да учини доступном пратећу документацију производа ради утврђивања чињеничног стања и омогући, несметано и без накнаде, узимање узорака за лабораторијску анализу из става 1. овог члана у складу са прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

(3) Трошкове који настану у поступку инспекцијског надзора безбједности производа сноси произвођач или дистрибутер ако се утврди да производ који су ставили, односно испоручили на тржиште није безбједан.

Члан 29.

(1) Надлежни инспектор дужан је да оцјену усаглашености производа са безбједносним захтјевима из чл. 11. и 12. овог закона врши путем процјене ризика да би утврдио ниво ризика који представља одређени производ за безбједност и здравље потрошача.

(2) Надлежни инспектор врши процјену ризика из става 1. овог члана ради пропорционалног предузимања мјера према произвођачу, односно дистрибутеру.

(3) Оцјена да производ није безбједан у смислу овог закона обавезно се заснива на процјени ризика за сваки

појединачни случај, узимајући у обзир природу опасности, вјероватноћу настанка и тежину могуће повреде.

(4) Могућност да се постигне виши ниво безбједности производа или доступност других производа који представљају нижи степен ризика не може бити довољан основ да се одређени производ сматра опасним.

(5) Директор Инспектората, уз претходно прибављену сагласност Владе Републике Српске, доноси Правилник о процјени ризика и поступању надлежних инспектора у складу са резултатима процјене ризика из става 1. овог члана.

Члан 30.

(1) У случају да производ није безбједан у смислу овог закона, надлежни инспектор је овлашћен да предузме све потребне поступке за примјену одговарајућих мјера, а нарочито мјера из члана 26. став 1. т. 2) до б) овог закона, као и да наложи мјере уништавања опасних производа у количини у којој су стављени на тржиште и на терет произвођача, односно дистрибутера, а путем овлашћеног субјекта за ту дјелатност у складу са прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

(2) У случају да надлежни инспектор предузима мјере из члана 26. став 1. овог закона, а посебно мјере из т. 4), 5) и 6), дужан је да примијени начело сразмјерности, односно да поступа са дужном пажњом и на начин сразмјеран озбиљности, категорији и врсти ризика за конкретан производ.

(3) Надлежни инспектор може, ради предострожности, да предузме мјере из става 1. овог члана и у случају када не постоји коначан доказ у вези са ризиком који производ може да представља, без обзира на то да ли су посљедице тог ризика тренутне или одгођене, али постоји почетни не до краја потврђен резултат објављеног научног истраживања који указује на озбиљност ризика због могућих посљедица по здравље и безбједност потрошача и других корисника.

Члан 31.

(1) Прије предузимања мјера из члана 26. овог закона, надлежни инспектор дужан је да у записник о извршеном инспекцијском прегледу унесе мјеру коју намјерава да предузме и омогући произвођачу, односно дистрибутеру да се о мјери која ће се изрећи изјасни у року од осам дана од дана достављања записника.

(2) Када се мјера из става 1. овог члана предузима без одгађања ради заштите здравља и безбједности потрошача, имовине, животне средине, заштите здравља и безбједности на раду или заштите другог облика јавног интереса утврђеног посебним прописима, надлежни инспектор доноси рјешење којим изриче ту мјеру без претходног изјашњења произвођача, односно дистрибутера.

(3) Ако се произвођач, односно дистрибутер не изјасни у остављеном року о мјери из става 1. овог члана или његово изјашњење није од утицаја на примјену ове мјере, надлежни инспектор без одгађања доноси рјешење којим изриче мјеру прописану овим законом.

Члан 32.

(1) Надлежни инспектор узима узорке за испитивање својстава производа који утичу на његову безбједност из члана 26. став 1. тачка 1) подтачка 3. и члана 28. овог закона и доставља их на лабораторијско испитивање, у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

(2) Током испитивања производа из става 1. овог члана надлежни инспектор не забрањује промет преостале количине производа који је предмет инспекцијског надзора све до добијања резултата испитивања, осим у случају када се неусаглашеност производа са безбједносним захтјевима може утврдити без испитивања.

(3) Ако се на основу испитивања из става 1. овог члана утврди да узорци производа испуњавају прописане безбјед-

носне захтјеве, неоштећени узорци се враћају произвођачу, односно дистрибутеру.

(4) Резултати лабораторијског испитивања безбједносних својстава производа из става 1. овог члана и члана 16. став 3. тачка 1) сматрају се мјеродавним ако су добијени од лабораторије која је акредитована за та испитивања према стандарду BAS EN ISO/IEC 17025 код Института за акредитацију БиХ, односно према стандарду EN ISO/IEC 17025 код неког другог међународно признатог акредитационог тијела и која претходно није учествовала у поступку оцјењивања усаглашености производа на захтјев произвођача.

(5) Уколико у Републици Српској не постоји лабораторија која испуњава захтјеве из става 4. овог члана, резултати лабораторијског испитивања безбједносних својстава производа из става 1. овог члана и члана 16. став 3. тачка 1) сматрају се мјеродавним ако су добијени од лабораторије изван Републике Српске која је акредитована за та испитивања и која претходно није учествовала у поступку оцјењивања усаглашености производа на захтјев произвођача.

Члан 33.

(1) Надлежни инспектор рјешењем налаже мјеру поврата (опозива) производа од потрошача из члана 26. став 1. тачка 6) подтачка 2. као крајњу мјеру ако све остале радње и мјере из чл. 16, 18. и 19. овог закона, које произвођач и дистрибутер предузму самоиницијативно или по налогу надлежног инспектора, нису довољне или нису задовољавајуће.

(2) У случају да надлежни инспектор утврди да производ, иако испуњава критеријуме безбједности из чл. 11. и 12. овог закона, представља озбиљан ризик за безбједност и здравље потрошача и других корисника, наложиће мјеру повлачења производа са тржишта или поврат (опозив) производа од потрошача, у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

(3) О предузетим мјерама из става 2. овог члана Инспекторат рјешењем налаже и мјеру обавјештавања јавности путем најмање два дневна листа и једног радио-телевизијског емитера у року одређеном рјешењем, а који не може бити дужи од три дана од дана његовог доношења.

(4) Трошкове обавјештавања јавности из става 3. овог члана сноси произвођач, односно дистрибутер, а обавјештење обавезно садржи и упутство на који начин потрошачи могу извршити поврат опасног производа.

Члан 34.

Надлежни инспектор предузима мјере и радње прописане овим законом према произвођачу, дистрибутеру, односно другим лицима појединачно или истовремено када утврди да је то потребно.

Члан 35.

(1) Надлежни инспектори сарађују са царинским органима БиХ када их царински орган обавијести да је у редовном царинском поступку утврдио да иако постоје документација и ознаке усаглашености производа са свим безбједносним захтјевима, производ који се увози или извози изазива оправдану сумњу у погледу постојања озбиљног ризика по здравље и безбједност потрошача и других корисника, те да је због тога царински поступак привремено прекинут.

(2) Након пријема обавјештења из става 1. овог члана и пратећих података који омогућавају идентификацију производа, односно серије производа (партије, шарже, лота и слично), те произвођача, увозника, крајњег корисника увоза, опис ризика за који постоји сумња и расположиве информације потребне за праћење производа, надлежни инспектор у року од 24 часа од пријема обавјештења обавља инспекцијски надзор и, у складу са одредбама овог закона, оцјењује да ли је производ безбједан.

(3) Када надлежни инспектор утврди да је производ из става 2. овог члана опасан у смислу овог закона, рјешењем

изриче мјеру забране стављања тог производа на тржиште Републике Српске.

(4) Надлежни инспектор обавјештава царински орган из става 1. овог члана у року од три дана од дана пријема обавјештења из става 2. овог члана да је ријеч о опасном производу или опасној имитацији, односно да је ријеч о безбједном производу који се може ставити на тржиште Републике Српске.

Члан 36.

(1) Надлежни инспектори дужни су да сарађују са произвођачима, односно дистрибутерима и указују им на могућност самоиницијативног предузимања мјера у складу са овим законом, а у циљу примјене и унапређивања правила добре праксе и испоруке на тржиште искључиво безбједних производа.

(2) Инспекторат утврђује начин сарадње са произвођачима, односно дистрибутерима из става 1. овог члана у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређује инспекцијски надзор и то чини доступно јавности путем своје интернет странице.

Члан 37.

(1) Инспекторат је, спроводећи инспекцијски надзор опште безбједности производа на тржишту, осим овлашћења прописаних законом који уређује инспекцијски надзор, овлашћен и да:

1) доноси, периодично ажурира и спроводи секторске програме инспекцијског надзора с обзиром на категорију производа или категорију ризика,

2) периодично прати и анализира активности и резултате спроведеног инспекцијског надзора,

3) разматра и анализира достављене писмене приговоре потрошача, обавјештења и друге поднеске који се односе на безбједност производа на тржишту и поступа по њима,

4) прати спровођење наложених корективних мјера привредним субјектима,

5) прати податке о незгодама и повредама потрошача за које се сумња да су изазване одређеним производима,

6) прати научна и техничка знања у погледу безбједности производа и

7) редовно провјерава и периодично процјењује функционисање цијелог система инспекцијског надзора безбједности производа у Републици Српској и његове ефикасности и утврђује мјере побољшања успостављеног система и пратећих активности.

(2) Инспекторат планира и организује инспекцијски надзор опште безбједности производа на начин који омогућава предузимање ефективних и ефикасних мјера у складу са законом којим се уређује инспекцијски надзор.

Члан 38.

(1) Потрошачи и друге заинтересоване стране могу Инспекторату подносити приговоре у писаној форми који су у вези са безбједношћу производа на тржишту и у употреби.

(2) На поступање по приговорима у писаној форми на општу безбједност производа потрошача или других заинтересованих страна примјењују се прописи којима се уређују инспекцијски надзор и заштита потрошача.

VI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 39.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 25.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) стави, односно испоручи на тржиште производ који није безбједан (члан 7),

2) произведе, увезе, извезе или стави на тржиште опасан производ или опасну имитацију (члан 8. став 1),

3) производу припише својства која тај производ нема (члан 8. став 2),

4) не поседује доказе у писаној форми о позитивним ефектима производа који се посебно истичу на декларацији (члан 8. став 3),

5) приликом рекламирања производа не укаже на могућа штетна дејства производа и не наведе информације и упозорења која су неопходна за предузимање мјера опреза (члан 8. став 4) и

6) без одгађања и у писаној форми не обавијести Инспекторат и друге органе надлежне за надзор над тржиштем у БиХ да производ који је испоручен на тржиште представља озбиљан ризик (члан 19. став 1. тачка 1).

(2) Новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се предузетник за прекршаје из става 1. овог члана.

(3) Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршаје из става 1. овог члана.

Члан 40.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не пружи потрошачима и другим крајњим корисницима све потребне информације и упозорења неопходна за предузимање мјера опреза и процјену ризика (члан 16. став 1),

2) не предузме мјере које ће му омогућити да благовремено изврши анализу и процјену ризика које би производ који ставља на тржиште могао представљати (члан 16. став 2. тачка 1),

3) не предузме мјере које ће му омогућити да упозори потрошаче и друге крајње кориснике о процијењеним и утврђеним ризицима (члан 16. став 2. тачка 2),

4) не предузме мјере које ће му омогућити да повуче или опозове производ ради избјегавања процијењених, односно утврђених ризика (члан 16. став 2. тачка 3),

5) не прослиједи информације о ризицима учесницима у ланцу испоруке, потрошачима и другим крајњим корисницима, као и Инспекторату (члан 18. став 3. тачка 1),

6) не чува и на захтјев надлежних органа, односно Инспектората и других корисника у ланцу испоруке не достави документацију потребну за утврђивање поријекла производа и идентитета произвођача (члан 18. став 3. тачка 2) и

7) не сарађује са Инспекторатом и произвођачем у спровођењу мјера ради спречавања могућих ризика (члан 18. став 3. тачка 3).

(2) Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се предузетник за прекршаје из става 1. овог члана.

(3) Новчаном казном од 100 КМ до 500 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршаје из става 1. овог члана.

VII - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 41.

У року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона:

1) министар за економске односе и регионалну сарадњу доноси Правилник о обавјештењу о производу који је опасан за потрошаче из члана 19. став 4. овог закона и

2) директор Републичке управе за инспекцијске послове доноси Правилник о процјени ризика и поступању надлежних инспектора из члана 29. став 4. овог закона.

Члан 42.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-456/17
27. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

739

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ У ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 27. априла 2017. године, а Вијеће народа 10. маја 2017. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1396/17
10. маја 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ У ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА

Члан 1.

У Закону о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама ("Службени гласник Републике Српске", број 121/12) члан 2. мијења се и гласи:

"Систем заштите и спасавања је дио система безбједности и интегрисани облик управљања и организовања субјеката и снага система заштите и спасавања на спровођењу превентивних и оперативних мјера и извршавању задатака заштите и спасавања људи и материјалних добара од елементарне непогоде и друге несреће, укључујући и мјере опоравка од њихових последица."

Члан 2.

У члану 3. у ставу 1. ријечи: "у ванредним ситуацијама" бришу се.

Члан 3.

У члану 5. у тачки а) ријеч: "посебне" замјењује се ријечју: "додатне".

Тачка в) мијења се и гласи:

"в) катастрофа је озбиљан поремећај у функционисању заједнице или друштва који укључује шире људске, материјалне, економске и еколошке губитке и утицаје, а надилази способност погођене заједнице или друштва да се против њега бори коришћењем властитих ресурса,"

Тачка к) мијења се и гласи:

"к) одговор је пружање помоћи и услуга у ванредним околностима током или непосредно након катастрофе да би се спасли животи, смањили негативни утицаји на здравље, обезбиједила јавна сигурност и задовољиле основне егзистенцијалне потребе погођеног становништва,"

Тачка л) мијења се и гласи:

"л) експлозивна средства заостала из ратова (у даљем тексту: ЕСЗР), напуштена експлозивна средства (НЕС) и неексплодирана убојна средства (НУС) су заостала експлозивна средства и остаци из рата, припремљена за коришћење или коришћена, са упаљачем или без упаљача, испалена, избачена, поринута, лансирана, напуштена или одбачена, а нису експлодирала, као и средства заостала послједице експлозија складишта убојних средстава, одбачена и убојна средства из нелегалног посједа, а што не подразумева неексплодиране импровизоване диверзантско-терористичке направе у складу са прописима из ове области, а предмет су кривичног дјела,"

У тачки њ) послједице ријечи: "области" ријеч: "и" брише се и додаје запета.

Тачка м) мијења се и гласи:

"м) опасност (хазард) је опасна појава, твари, људска активност или стање које може да доведе до губитка жи-

вота, повреда или других утицаја на здравље, материјалне штете, губитка егзистенције и услуга, социјалних и економских поремећаја или оштећења животне средине.”

Послије тачке м) додају се нове т. н), њ), о), п) и р), које гласе:

“н) мина је убојно експлозивно средство које се поставља на површину тла или испод површине тла или неке друге површине да би детонирала услед присуства, близине или контакта са лицем или возилом, а с циљем да нанесе људске жртве и штету на материјално-техничким средствима,

њ) опоравак је обнова и унапређивање, по потреби, објеката, егзистенције и услова живљења у заједницама које су погођене катастрофом, укључујући и напоре на смањењу фактора ризика од катастрофа,

о) отпорност је способност система, заједнице или друштва изложеног опасностима да се одупре, апсорбује, одговори на посљедице опасности на благовремен и ефикасан начин и опорави се од њих, укључујући очување и обнову својих битних основних структура и функција,

п) превенција је безрезервно избјегавање негативних утицаја опасности и катастрофа и

р) ризик је комбинација вјероватноће неког догађаја и његових негативних посљедица.”

Члан 4.

У члану 7. у тачки а) ријечи: “Министарство унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство) и” бришу се.

Члан 5.

У члану 8. у тачки в) последије ријечи: “Министарства” додају се ријечи: “унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство)”.

У тачки ђ) последије ријечи: “грађана” додају се запета и ријечи: “радио-аматери”.

Члан 6.

У члану 9. у ставу 2. ријечи: “министра унутрашњих послова (у даљем тексту: министар)” замјењују се ријечима: “директора Управе цивилне заштите (у даљем тексту: директор)”.

Члан 7.

Члан 10. мијења се и гласи:

“(1) У случају ванредне ситуације, зависно од врсте и степена опасности, ангажују се расположиве снаге и средства несрећом погођене јединице локалне самоуправе.

(2) Ако снаге и средства из става 1. овог члана нису довољна, ангажују се снаге и средства других јединица локалне самоуправе на начин и у складу са одредбама уговора закључених између јединица локалне самоуправе, сходно одредбама Уредбе о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама, које доноси Влада на приједлог Управе цивилне заштите.

(3) Ако снаге и средства из ст. 1. и 2. овог члана нису довољна, ангажују се снаге и средства којима располаже Република, а на захтјев директора може се затражити ангажовање снага и средстава Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, а на захтјев Владе ангажовање снага и средстава Оружаних снага Босне и Херцеговине и међународне помоћи.”

Члан 8.

У члану 15. у тачки б) ријечи: “за јављање и обавјештавање учесника у заштити и спасавању” замјењују се ријечима: “за осматрање, обавјештавање и узбуњивање”.

У тачки ђ) ријеч: “мјера” замјењује се ријечју: “активности”.

Члан 9.

Члан 18. мијења се и гласи:

“Влада у области заштите и спасавања обезбјеђује изградњу и развој система заштите и спасавања Републике

и планско повезивање дијелова система и задатака у јединственом цјелину, и то:

а) организује систем заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

б) доноси Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

в) доноси Процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

г) доноси План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

д) прати и усмјерава припреме за извршавање мјера и задатака заштите и спасавања,

ђ) пружа помоћ у обнови и опоравку од елементарне непогоде и друге несреће,

е) проглашава ванредну ситуацију услед елементарне непогоде и друге несреће (у даљем тексту: ванредна ситуација) у Републици,

ж) доноси одлуку о мобилизацији и наређује употребу снага и средстава за заштиту и спасавање,

з) обезбјеђује потребна финансијска средства у буџету Републике за финансирање послова заштите и спасавања,

и) доноси Уредбу о садржају и начину израде плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

ј) доноси Уредбу о начину утврђивања и евидентирања висине штете, врсти, висини и начину пружања и коришћења помоћи јединицама локалне самоуправе за отклањање штете већег обима изазване елементарном непогодом и другом несрећом,

к) доноси Уредбу о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама,

л) оснива Републички штаб за ванредне ситуације,

љ) оснива специјализоване јединице заштите и спасавања у Републици,

м) доноси одлуку о привредним друштвима и другим правним лицима од посебног интереса за Републику,

н) именује комисију за утврђивање и евидентирање висине штете,

њ) одређује материјална средства која се користе у функцији заштите и спасавања и

о) врши и друге послове из области заштите и спасавања.”

Члан 10.

Члан 19. мијења се и гласи:

“Поред надлежности прописаних Законом о републичкој управи, Управа цивилне заштите у области заштите и спасавања:

а) прати, усклађује и спроводи политику и смјернице и обезбјеђује извршење закона и других прописа у области цивилне заштите у систему заштите и спасавања,

б) предлаже Влади Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

в) предлаже Влади Уредбу о садржају и начину израде плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

г) предлаже Влади Уредбу о начину утврђивања и евидентирања висине штете, врсти, висини и начину пружања и коришћења помоћи јединицама локалне самоуправе за отклањање штете већег обима изазване елементарном непогодом и другом несрећом,

д) предлаже Влади План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

ђ) доноси Програм опремања заштите и спасавања,

е) предлаже Влади оснивање специјализованих јединица заштите и спасавања у Републици,

ж) предлаже Влади доношење одлуке о привредним друштвима и другим правним лицима која су од посебног интереса за Републику,

з) израђује Пројекат веза система заштите и спасавања,

и) координира рад са субјектима система заштите и спасавања о питањима организације, планирања, припреме и спровођења мјера и активности превенције и смањења ризика,

ј) врши координацију дјеловања субјеката од значаја за заштиту и спасавање у случају елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

к) врши координацију између субјеката који учествују у заштити и спасавању на територији Републике са субјектима за заштиту и спасавање Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, сусједних и других земаља,

л) прибавља и обрађује податке о свим врстама појава и опасности које могу довести до елементарне непогоде и друге несреће,

љ) организује и спроводи послове осматрања, обавјештавања и узбуњивања на нивоу Републике,

м) доноси и реализује планове и програме обуке и оспособљавања у области заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

н) врши избор и учествује у научноистраживачким пројектима у области заштите и спасавања,

њ) пружа стручну помоћ у области заштите и спасавања,

о) предлаже Влади Уредбу о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама,

п) доноси упутства и инструкције за рад надлежне организационе јединице цивилне заштите града, односно општине,

р) учествује у акцијама заштите и спасавања у случају елементарне непогоде и друге несреће,

с) предузима превентивне, оперативне и постоперативне мјере у случају елементарне непогоде и друге несреће,

т) води евиденције у области заштите и спасавања,

ђ) закључује уговоре о ангажовању на спровођењу мјера и задатака заштите и спасавања,

у) организује обучавање и провјеру оперативне спремности штабова за ванредне ситуације, као и специјализованих јединица заштите и спасавања, у складу са програмима и плановима обуке (пружа стручну помоћ и инструкције за рад органа јединица локалне самоуправе, привредних друштва и других правних лица),

ф) врши уклањање и уништавање ЕСЗР и мина,

х) врши надзор над пословима уклањања, деактивирања и уништавања ЕСЗР,

ц) остварује самостално и путем надлежних органа међународну сарадњу у области заштите и спасавања и смањења ризика од катастрофа,

ч) врши надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу овог закона,

ц) подноси, једанпут годишње, извјештај Народној скупштини Републике Српске о стању у области заштите и спасавања и

ш) обавља и друге послове одређене законом.”.

Члан 11.

Члан 20. брише се.

Члан 12.

У члану 21. тачка б) мијења се и гласи:

“б) учествују у изради Уредбе о садржају и начину израде плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће, Програма за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици и израђују дио Плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици из своје надлежности.”.

У тачки ђ) ријеч: “Министарству” замјењује се ријечима: “Управи цивилне заштите”.

Члан 13.

Члан 22. мијења се и гласи:

“(1) Органи јединице локалне самоуправе у области заштите и спасавања имају сљедеће надлежности:

а) скупштина града, односно општине:

1) доноси одлуку о организацији и функционисању цивилне заштите у области заштите и спасавања и обезбјеђује њено спровођење, у складу са јединственим системом заштите и спасавања на територији Републике,

2) доноси Процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,

3) доноси Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће,

4) доноси одлуку о формирању штаба за ванредне ситуације,

5) планира и утврђује изворе финансирања активности цивилне заштите у области заштите и спасавања,

6) разматра стање у области заштите и спасавања једном годишње,

7) доноси одлуку о одређивању локације за уништавање ЕСЗР и мина на приједлог надлежне организационе јединице цивилне заштите града, односно општине уз писмену процјену и мишљење Управе цивилне заштите,

8) врши и друге послове из области заштите и спасавања;

б) градоначелник, односно начелник општине:

1) предлаже доношење одлуке о организацији и функционисању цивилне заштите у области заштите и спасавања,

2) управља системом цивилне заштите у области заштите и спасавања у граду, односно општини,

3) предлаже Процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,

4) предлаже Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће,

5) доноси План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

6) организује и спроводи послове осматрања, обавјештавања и узбуњивања на нивоу јединице локалне самоуправе,

7) именује штаб за ванредне ситуације и оснива јединице и тимове цивилне заштите,

8) именује и разрјешава командире јединица и тимова цивилне заштите и повјеренике,

9) доноси годишњи план обуке и оспособљавања штаба за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите и повјереника у складу са Планом обуке и оспособљавања за заштиту и спасавање у Републици,

10) усаглашава и верификује планове Управе цивилне заштите за деактивирање специфичног ЕСЗР,

11) наређује поступање по плану приправности,

12) проглашава ванредну ситуацију на подручју града, односно општине,

13) наређује мобилизацију и употребу снага и средстава за заштиту и спасавање,

14) наређује узбуњивање,

15) наређује евакуацију и збрињавање у случају елементарне непогоде и друге несреће,

16) доноси одлуку којом одређује привредна друштва и друга правна лица која су обавезна да поступају у складу са чланом 23. овог закона,

17) доноси одлуку о формирању комисије за процјену штете проузроковане елементарном непогодом и другом несрећом,

18) подноси извјештаје скупштини града, односно општине о стању у области заштите и спасавања,

19) закључује уговоре и споразуме о извршавању задатака цивилне заштите у области заштите и спасавања,

20) доноси одлуку о упућивању помоћи сусједним и другим јединицама локалне самоуправе које су погођене елементарном непогодом и другом несрећом,

21) извршава наредбе Републичког штаба за ванредне ситуације,

22) остварује сарадњу са Управом цивилне заштите и начелницима сусједних и других јединица локалне самоуправе о питањима од заједничког интереса за заштиту и спасавање и

23) врши и друге послове из области заштите и спасавања.

(2) Надлежна организациона јединица цивилне заштите града, односно општине:

а) израђује Процену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,

б) израђује Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у јединици локалне самоуправе,

в) израђује План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

г) припрема одлуку о организацији и функционисању цивилне заштите у систему заштите и спасавања,

д) организује, прати и реализује обуку грађана из области личне, узајамне и колективне заштите,

ђ) организује, прати и реализује обуку снага цивилне заштите,

е) организује и координира спровођење мјера и задатака цивилне заштите у области заштите и спасавања,

ж) врши координацију дјеловања субјеката од значаја за заштиту и спасавање у случају елементарне непогоде и друге несреће у граду, односно општини,

з) предлаже годишњи план обуке и оспособљавања штаба за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите и повјереника,

и) предлаже програм самосталних вјежби и израду елабората за извођење вјежби заштите и спасавања органа управе, привредних друштава и других правних лица,

ј) води евиденцију припадника цивилне заштите и врши њихово распоређивање у јединице и тимове цивилне заштите и повјереника,

к) води евиденцију материјално-техничких средстава грађана, привредних друштава и других правних лица и служби који се могу ставити у функцију цивилне заштите,

л) учествује у набавци средстава и опреме за заштиту и спасавање за потребе јединица и тимова цивилне заштите и грађана и води бригу о њиховој исправности, чувању и употреби,

љ) даје стручна упутства грађанима, привредним друштвима и другим правним лицима о питањима заштите и спасавања,

м) информише јавност о опасностима од елементарне непогоде и друге несреће и мјерама и задацима заштите и спасавања,

н) подноси извјештаје и информације градоначелнику, односно начелнику општине и Управи цивилне заштите,

њ) предлаже локације за уништавање ЕСЗР,

о) води прописану базу података и друге евиденције и

п) врши и друге послове из области заштите и спасавања.”.

Члан 14.

У члану 23. у ставу 1. у тачки е) последије ријечи: “систем” додају се ријеч: “осматрања” и запета.

Члан 15.

У члану 25. у ставу 2. последије ријечи: “корисници” додају се ријечи: “материјално-техничких средстава” и запета.

Члан 16.

У члану 31. ријечи: “заштити и спасавању” замјењују се ријечима: “цивилној заштити”.

Члан 17.

У члану 33. у ставу 1. ријечи: “возила, машине, опрему и друга материјална” замјењују се ријечима: “материјално-техничка”.

У ставу 2. ријеч: “Министарства” замјењује се ријечима: “Управе цивилне заштите”, а ријеч: “материјална” замјењује се ријечима: “материјално-техничка”.

Члан 18.

Члан 34. мијења се и гласи:

“Грађани који имају право и дужност да учествују у заштити и спасавању или да уступе материјално-техничка средства дужни су да се јаве на одређено мјесто и у одређено вријеме, односно да на основу позива надлежном органу заштите и спасавања уступе материјално-техничка средства.”.

Члан 19.

У члану 42. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Штабови из става 1. овог члана имају свој печат и штампбиљ.”.

Члан 20.

У члану 43. у ставу 2. последије ријечи: “министар” додају се ријечи: “унутрашњих послова”.

Члан 21.

У члану 45. у тачки а) ријечи: “у ванредним ситуацијама” бришу се.

У тачки ж) последије ријечи: “ситуацијама” брише се запета и додаје ријеч: “и”.

Тачка з) брише се.

Досадашња тачка и) постаје тачка з).

Члан 22.

Чл. 52. до 55. бришу се.

Члан 23.

У члану 60. у ставу 1. испред ријечи: “Мјере” број: “1” у обостраној загради брише се.

Ст. 2, 3. и 4. бришу се.

Члан 24.

У члану 61. у ставу 2. ријечи: “Министарство на приједлог Управе” замјењују се ријечима: “директор Управе”.

Члан 25.

У члану 62. у ставу 2. ријеч: “Министарства” замјењује се ријечима: “Управе цивилне заштите”.

Члан 26.

У члану 63. у ставу 1. у тачки и) ријеч: “НУС” замјењује се ријечју: “ЕСЗР”.

Члан 27.

У члану 65. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Склањање људи и материјалних добара обухвата планирање, прилагођавање других заштитних објеката погодних за заштиту и склањање, организацију и коришћење изграђених склоништа ради заштите људи и материјалних добара.”.

Члан 28.

У члану 67. у ставу 1. ријечи: “изградње нових и прилагођавање” замјењују се ријечју: “прилагођавања”.

Члан 29.

У члану 69. у ставу 2. ријечи: “финансирање изградње нових и” бришу се.

Члан 30.

У члану 77. у ставу 2. ријечи: “надлежна организациона јединица цивилне заштите” замјењују се ријечима: “штаб за ванредне ситуације”, а ријеч: “која” замјењује се ријечју: “који”.

Члан 31.

Послије члана 90. назив одјељка: “7. Заштита од НУС и мина” мијења се и гласи: “7. Заштита од ЕСЗР и мина”.

Члан 32.

У члану 91. ријеч: “НУС” замјењује се ријечју: “ЕСЗР”, а ријечи: “прикупљање, уклањање и уништавање НУС и мина” замјењују се ријечима: “обилежавање, идентификацију, процјену, планирање, деактивирање, утовар, превозење, привремено ускладиштење и уништавања ЕСЗР без обзира на просторни размјештај и обим ЕСЗР-а, те послове хуманитарног деминирања, обуке за противминске акције и упозоравања на мине”.

У тачки б) ријеч: “НУС” замјењује се ријечју: “ЕСЗР”.

Члан 33.

Члан 92. мијења се и гласи:

“(1) Грађани, радници и одговорна лица у привредним друштвима и другим правним лицима дужни су да о ученим ЕСЗР и минама одмах обавијесте оперативнo-комуникацијски центар, најближу полицијску станицу или организациону јединицу цивилне заштите града, односно општине, те видљивим знаком обилеже мјеста на којима се налазе ЕСЗР и осигурају их док не дођу овлашћена лица.

(2) Послове из члана 91. овог закона организује Управа цивилне заштите путем посебно организованих тимова за уништавање ЕСЗР и мина, као и правна и физичка лица која добију овлашћење за обављање тих послова, у складу са прописима којим су уређена ова питања.

(3) У извршавању послова из члана 91. овог закона град, односно општина дужни су да пруже подршку Управи цивилне заштите, у складу са изведбеним планом активности Управе цивилне заштите.

(4) О питању стручне спреме, стручног оспособљавања и других услова за лица која могу вршити деминирање и уништавање ЕСЗР и мина примјењују се одредбе Закона о деминирању у Босни и Херцеговини, Закона о превозу опасних материја, као и других прописа из ове области.

(5) Деминирање и уништавање ЕСЗР и мина врши се на основу Стандарда за уклањање мина и неексплодираних убојних средстава у Босни и Херцеговини и Стандардних оперативних процедура Управе цивилне заштите.”

Члан 34.

У члану 106. у ставу 2. ријеч: “приједлогу” замјењује се ријечју: “наредби”.

Члан 35.

У члану 107. послѣје става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Јединице и тимови цивилне заштите попуњавају се из реда радно способних грађана, волонтера и закључивањем уговора са организацијама и удружењима од интереса за заштиту и спасавање.”

Члан 36.

У члану 111. у ставу 2. у тачки д) ријеч: “НУС” замјењује се ријечју: “ЕСЗР”.

Члан 37.

У члану 112. у ставу 1. ријеч: “Министарства” замјењује се ријечима: “Управе цивилне заштите”.

У ставу 2. послѣје ријечи: “Федерацији Босне и Херцеговине” и запете додају се ријечи: “Брчко Дистрикту БиХ” и запета.

Послије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Влада, на приједлог директора, доноси Стандардне оперативне процедуре о ангажовању јединица и тимова заштите и спасавања.”

Члан 38.

У члану 113. у ставу 1. запета и ријечи: “у складу са плановима заштите и спасавања” и запета бришу се.

У ставу 3. ријеч: “вођења” брише се.

Члан 39.

У члану 116. ријечи: “одлучује Републички штаб за ванредне ситуације у складу са планом употребе јединица и тимова за заштиту и спасавање” замјењују се ријечима: “одлучују штабови за ванредне ситуације града, општине и Републике”.

Члан 40.

У члану 119. у ставу 4. ријечи: “из ваздушног простора, стању времена, климе и вода и да достављају анализе, прогнозе и упозорења о хидрометеоролошким и геолошким појавама, елементарним непогодама, техничко-технолошким и другим несрећама, као и о садржају опасних материја у ваздуху, земљишту и водама изнад дозвољених вриједности и све друге прикупљене податке о” замјењују се ријечима: “и другим”.

Члан 41.

У члану 120. у ставу 2. у тачки в) ријечи: “и активирање” бришу се.

Члан 42.

У члану 122. у ставу 1. у тачки а) ријечи: “и организација” бришу се.

У тачки б) послѣје ријечи: “ронилаца” и запете додају се ријечи: “радио-аматера” и запета.

У тачки в) ријеч: “услова” замјењује се ријечју: “појава”.

Члан 43.

У члану 124. у ставу 2. ријечи: “надлежно министарство” замјењују се ријечима: “Управа цивилне заштите”.

Члан 44.

У члану 127. у ставу 6. ријеч: “министар” замјењује се ријечју: “директор”.

Члан 45.

У члану 130. у ставу 2. ријечи: “надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града, на приједлог штаба за ванредне ситуације општине, односно града” замјењују се ријечима: “градоначелник, односно начелник општине, на приједлог надлежне организационе јединице цивилне заштите града, односно општине”.

Члан 46.

У члану 132. у ставу 1. ријечи: “заштите и спасавања” замјењују се ријечима: “цивилне заштите”, а послѣје ријечи: “дужности” додају се ријечи: “у јединицама и тимовима цивилне заштите”.

У ставу 2. ријеч: “Министарства” замјењује се ријечима: “Управе цивилне заштите”, а ријечи: “заштите и спасавања” замјењују се ријечима: “цивилне заштите”.

У ставу 3. ријеч: “Министарства” замјењује се ријечима: “Управе цивилне заштите”.

Члан 47.

У члану 133. у ставу 3. ријеч: “министар” замјењује се ријечју: “директор”.

Члан 48.

У члану 134. у ставу 2. ријеч: “министар” замјењује се ријечју: “директор”.

Члан 49.

У члану 136. у ставу 3. ријеч: “министром” замјењује се ријечју: “директором”.

У ставу 6. ријеч: “министар” замјењује се ријечју: “директор”.

Став 7. брише се.

Члан 50.

Члан 138. мијења се и гласи:

“Управа цивилне заштите организује обуку за припаднике цивилне заштите.”.

Члан 51.

Члан 139. брише се.

Члан 52.

У члану 140. у ставу 1. послједије ријечи: “које” и запете додају се ријечи: “по одлуци Владе или”, а послједије ријечи: “спроводе” додају се ријечи: “јединице локалне самоуправе” и запета.

Члан 53.

У члану 142. у ставу 1. ријечи: “надлежна организациона јединица цивилне заштите” замјењују се ријечима: “штаб за ванредне ситуације”.

Члан 54.

У члану 143. ријечи: “Програмом заштите и спасавања у Републици” и запета бришу се.

Члан 55.

Члан 144. мијења се и гласи:

“(1) Програмом за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици одређују се циљеви и политика заштите и спасавања у Републици.

(2) Програм из става 1. овог члана садржи:

- а) елементе за процјену угрожености,
- б) стање организовања и спровођења заштите од елементарне непогоде и друге несреће,
- в) утврђени степен заштите од поједине елементарне непогоде и друге несреће,
- г) основне циљеве, задатке и начин остваривања заштите и спасавања,
- д) дефинисање превентивних мјера,
- ђ) смјернице за организовање снага и средстава заштите и спасавања,
- е) смјернице за израду програма обучавања и оспособљавања структура заштите и спасавања становништва,
- ж) анализу очекиваних трошкова и резултата и
- з) механизме координације и смјернице за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће и опасности од несрећа.

(3) Програмом из става 1. овог члана обезбјеђује се успостављање институционалних, организационих и персоналних услова за спровођење заштите у ванредним ситуацијама, оспособљавање ватрогасних јединица, развијање способности за поступање на ефикасан начин у случајевима елементарне непогоде и друге несреће, оспособљавање грађана за дјеловање у ванредним ситуацијама, ефикасно управљање, јачање капацитета, промоција одговарајућих програмских политика, размјена информација и ефикасна координација механизма система заштите и спасавања кроз стратешке области које су усклађене са Сендаи оквиром за смањење ризика од катастрофа за период 2015-2030.”.

Члан 56.

У члану 145. број: “4.” замјењује се бројем: “3.”.

Члан 57.

Члан 146. мијења се и гласи:

“Влада, на приједлог Управе цивилне заштите, доноси Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици.”

Члан 58.

У члану 148. у ставу 2. ријечи: “Програмом заштите и спасавања у Републици” замјењују се ријечима: “Програ-

мом за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици”.

Члан 59.

У члану 149. у ставу 1. ријеч: “Министарство” замјењује се ријечима: “Управа цивилне заштите”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Влада, на приједлог Управе цивилне заштите, доноси Уредбу о садржају и начину израде Плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће.”.

Послије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Влада, на приједлог Управе цивилне заштите, доноси Процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће у Републици.”.

Члан 60.

Члан 151. мијења се и гласи:

“(1) Привредна друштва и друга правна лица дужна су да план заштите и спасавања усклађују са планом заштите и спасавања града, односно општине.

(2) План заштите и спасавања града, односно општине усклађује се са Планом заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици.”.

Члан 61.

У члану 153. у ставу 2. ријеч: “Министарство” замјењује се ријечима: “Управу цивилне заштите”.

Члан 62.

У члану 154. тачка в) мијења се и гласи:

“в) пружање материјалне помоћи снагама из члана 8. овог закона у опремању, обуци и спровођењу мјера заштите и спасавања, у складу са потребама и одлуком Владе.”.

Члан 63.

У члану 155. тачка а) мијења се и гласи:

“а) припремање, опремање, обуку и рад штабова за ванредне ситуације, јединица, тимова и повјереника заштите и спасавања града, односно општине, дио система заштите и спасавања који се односи на ниво јединица локалних самоуправа и њихове трошкове учешћа у спровођењу мјера заштите и спасавања.”.

У тачки г) ријеч: “дијела” брише се.

Члан 64.

Послије члана 158. назив главе: “Х - НАДЗОР, НАГРАДЕ, ПРИЗНАЊА И МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА” мијења се и гласи: “Х - ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР”.

Члан 65.

Члан 159. мијења се и гласи:

“(1) Управа цивилне заштите, у оквиру своје надлежности, врши послове инспекцијског надзора, организовања и функционисања система заштите и спасавања.

(2) Инспекцијски надзор обављају инспектори као овлашћена службена лица у Управи (у даљем тексту: инспектори).”.

Члан 66.

Послије члана 159. додају се нови чл. 159а, 159б, 159в. и 159г, који гласе:

“Члан 159а.

(1) Инспектори у Управи цивилне заштите су главни републички инспектор којег именује Влада на период од пет година и инспектори на чији се радноправни статус примјењују општи прописи којима се уређује радноправни статус државних службеника.

(2) Послове главног републичког инспектора и инспектора може обављати лице које поред општих услова прописаних важећим прописима о државним службеницима испуњава и посебне услове прописане Правилни-

ком о организацији и систематизацији радних мјеста у Управи.

(3) Инспектори су дужни да посједују службену легитимацију коју показују на увид приликом вршења инспекцијског надзора.

(4) Изглед и садржај службене легитимације инспектора прописује правилником директор.

Члан 159б.

У вршењу инспекцијског надзора инспектор има овлашћење и обавезу да:

а) се најави код субјекта надзора за обављање инспекцијског прегледа, осим ако би најави умањила успјешност инспекцијског надзора,

б) покаже легитимацију субјекту надзора, односно одговорном или другом овлашћеном лицу субјекта надзора,

в) врши увид у документе који се односе на припрему субјектата заштите и спасавања,

г) провјерава спровођење одлука, наредби и аката надлежних органа у области заштите и спасавања,

д) врши инспекцију организационе и функционалне способности субјектата заштите и спасавања,

ђ) утврђује стање организованости и спремности система заштите и спасавања за извршавање послова заштите и спасавања,

е) о извршеном инспекцијском прегледу сачини записник,

ж) донесе акт у управном поступку,

з) одреди мјере и рок за извршење наложених мјера и

и) предузима и друге мјере и радње за које је овлашћен овим и другим прописима.

Члан 159в.

(1) Када у току надзора утврди неправилности, инспектор може рјешењем да наложи слjedeће:

а) достављање извјештаја о раду субјектата заштите и спасавања,

б) доношење планских и других докумената из области заштите и спасавања,

в) оснивање, опремање и обучавање снага за заштиту и спасавање за које се утврди потреба на основу процјене угрожености и планова за поједине врсте опасности,

г) отклањање уочених недостатака у објектима и на опреми за заштиту и спасавање,

ђ) обуставу мјера и радњи које нису у складу са законом и плановима заштите и спасавања до доношења одлуке надлежних органа,

е) отклањање утврђених недостатака у спровођењу прописаних мјера за извршавање радњи из плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

ж) обустављање радњи којима се директно угрожава или доводи у опасност живот и здравље људи, материјална и културна добра и животна средина до доношења одлуке надлежног органа,

з) отклањање уочених неправилности у вези са управљањем склоништима и

и) друге мјере и радње у складу са важећим прописима који се односе на област цивилне заштите и спасавања.

(2) Након извршеног надзора инспектор може да поднесе захтјеве за покретање поступака за утврђивање дисциплинске, прекршајне или кривичне одговорности против одговорних лица у субјектима заштите и спасавања.

(3) Против рјешења инспектора може се уложити жалба директору Управе цивилне заштите у року од 15 дана од дана достављања рјешења.

(4) Рјешење директора Управе цивилне заштите о жалби је коначно.

Члан 159г.

(1) У вршењу инспекцијског надзора инспектор по потреби сарађује са другим одговарајућим инспекцијским службама.

(2) Обављање одређених стручних послова за потребе инспекцијског надзора (испитивања, вјештачења и слично) који захтијевају посебну техничку опрему и стручњаке који посједују специфична знања или примјену научних метода и поступака може се повјерити одговарајућим домаћим или иностраним институцијама које обављају такве послове.

(3) Повјеравање послова из става 2. овог члана врши Управа.”.

Члан 67.

Послије члана 159г. додаје се нова глава Ха, која гласи: “Ха - НАГРАДЕ, ПРИЗНАЊА И МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА”.

Члан 68.

У члану 160. у ставу 2. ријеч: “министар” замјењује се ријечју: “директор”.

Члан 69.

У члану 162. ријеч: “Министарство” замјењује се ријечима: “Управа цивилне заштите”.

Члан 70.

У члану 163. у ставу 1. у тачки њ) ријеч: “НУС” замјењује се ријечима: “ЕСЗР и мина”.

Члан 71.

У члану 165. у тачки д) ријеч: “НУС” замјењује се ријечима: “ЕСЗР и мина”.

Члан 72.

Члан 166. мијења се и гласи:

“(1) Влада, у року од четири мјесеца од дана ступања на снагу овог закона, доноси:

а) Уредбу о садржају и начину израде плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће (члан 18. тачка и) и

б) Уредбу о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама (члан 18. тачка к).

(2) Влада, у року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, доноси:

а) Уредбу о висини и поступку остваривања права на једнократну новчану помоћ (члан 37. став 4),

б) Уредбу о обавезним средствима и опреми за личну, узајамну и колективну заштиту од елементарне непогоде и друге несреће (члан 58. став 3) и

в) Уредбу о поступку обавјештавања и начину размјене података са другим земљама које могу бити захваћене удеом са прекограничним ефектима (члан 101. став 5).

(3) Влада, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, доноси План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици (члан 18. тачка г).

(4) Влада, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, доноси Уредбу о начину утврђивања и евидентирања висине штете, врсти, висини и начину пружања и коришћења помоћи јединицама локалне самоуправе за отклањање штете већег обима изазване елементарном непогодом и другом несрећом (члан 18. тачка ј).”.

Члан 73.

Члан 167. мијења се и гласи:

“Директор ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети слjedeће прописе:

а) Правилник о врсти и количини средстава за личну, узајамну и колективну заштиту и роковима за њихову набавку (члан 61. став 2),

б) Правилник о узбуњивању и поступању грађана у случају опасности (члан 127. став 6),

в) Правилник о врсти и количини опреме и материјално-техничким средствима која користе штабови за ванредне ситуације, јединице, тимови и повјереници заштите и спасавања (члан 133. став 3),

г) Правилник о начину употребе знака заштите и спасавања у ванредним ситуацијама (члан 134. став 2),

д) Правилник о изгледу, садржају и употреби идентификационог документа за припаднике јединица и тимова цивилне заштите у систему заштите и спасавања (члан 134. став 2),

ђ) Правилник о изгледу и садржају службене легитимације инспектора (члан 159а. став 4) и

е) Правилник о признањима и наградама за остварене резултате заштите и спасавања (члан 160. став 2)."

Члан 74.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-459/17
27. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

740

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ВАЗДУХА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о заштити ваздуха, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 27. априла 2017. године, а Вијеће народа 10. маја 2017. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о заштити ваздуха није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1397/17
10. маја 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ВАЗДУХА

Члан 1.

У Закону о заштити ваздуха ("Службени гласник Републике Српске", број 124/11) у члану 3. тачка аж) мијења се и гласи:

"аж) 'замјенске супстанце' су флуоровани гасови са ефектом стаклене баште и под тим се подразумевају: флуороугљоводоници, перфлуороугљеници и сумпор-хексафлуорид, а потенцијал оштећења озонског омотача им је једнак нули."

У тачки аз) послјије ријечи: "року" додају се ријеч: "и" и нова тачка ан), која гласи:

"ан) 'испуст/извор' је контролисано мјесто испуштања SO₂, NO_x или чврстих честица (прашине) у ваздух, који може да обухвати једну или више димних цијеви из којих се у ваздух испуштају загађујуће материје које се налазе у заједничком димњаку или које нису својом централном осовином међусобно удаљене више од пет метара, осим за велика постројења за сагоријевање код којих се извором сматра сваки блок појединачно, без обзира на начин испуштања у ваздух".

Члан 2.

У члану 37. у ставу 2. у тачки б) број: "2000." замјењује се бројем: "1990."

Члан 3.

Послије члана 42. додаје се нови члан 42а, који гласи:

"Члан 42а.

Велика постројења за сагоријевање која су обухваћена Планом смањења емисија загађујућих материја за Електропривреду Републике Српске постепено смањују емисије сумпор-диоксида (SO₂), азотних оксида (NO_x) и чврстих честица, у складу са Уговором о оснивању енергетске заједнице и актима донесеним за његово спровођење."

Члан 4.

Члан 44. брише се.

Члан 5.

У члану 45. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Министар доноси пропис којим се уређују:

а) поступак за спречавање или смањивање директних или индиректних посљедица емисија испарљивих органских једињења на животну средину, а посебно емисија у ваздух,

б) граничне вриједности емисија испарљивих органских једињења из постројења и активности које користе органске раствараче,

в) захтјеви за постројења која та једињења користе, као и

г) шеме за смањење емисија испарљивих органских једињења."

Члан 6.

У члану 47. испред ријечи: "Максималне" додаје се број: "1" у обостраној загради.

Послије става 1. додају се нови ст. 2, 3. и 4, који гласе:

"(2) Ради праћења републичких емисија из става 1. овог члана, успоставља се Инвентар емисија и пројекције емисија.

(3) Републичка управна организација надлежна за хидролошке и метеоролошке послове води Инвентар емисија и пројекције емисија из става 2. овог члана.

(4) Министар прописује методологију за израду Инвентара емисија и пројекције емисија и начин прикупљања података."

Члан 7.

Члан 48. мијења се и гласи:

"Посебним прописом уређују се:

а) технички захтјеви који се односе на квалитет горива која се стављају у промет, те користе у стационарним и покретним изворима загађивања,

б) дозвољена количина загађујућих материја у гориву,

в) методе испитивања горива,

г) начин утврђивања квалитета и доказивања усклађености са прописаним граничним вриједностима, као и

д) техничке мјере које се примјењују у циљу смањења емисија испарљивих органских једињења која потичу из процеса складиштења и дистрибуције нафтних деривата."

Члан 8.

У члану 50. послјије става 9. додају се нови ст. 10, 11, 12. и 13, који гласе:

"(10) Министарства и други републички органи управе надлежни за послове заштите животне средине, привреде, пољопривреде, шумарства, вода, службене статистике, те Јавно предузеће шумарства 'Шуме Републике Српске' и Јавна установа 'Воде Српске', који прикупљају или поседују податке о дјелатностима по секторима, којим се испуштају или уклањају гасови са ефектом стаклене баште,